

Miljöpartiets invandringspolitik

Gräddfil

I över 30 års tid har professor Kent Asp systematiskt studerat hur svensk politik behandlas i medierna. Vid JMG, Institutionen för kommunikation, medier och journalistik vid Göteborgs universitet, där han är verksam, har sedan 1989 gjorts sex undersökningar av journalisters partisympatier. Det betyder att Kent Asp bland annat granskat samtliga valrörelser där Miljöpartiet varit med.

På nyhetsprogrammet Rapportens hemsida finns en intervju där Kent Asp ger en närmare förklaring till de slutsatser han har dragit från sin undersökning om journalistkårens partisympatier:

Den slutsats jag drar efter alla dessa års studier är att Miljöpartiet får en mer gynnsam behandling än de andra partierna. Normalt sett är jag väldigt försiktig i sådana här sammanhang och jag skulle aldrig påstå något sådant om jag inte vore säker. ¹

Miljöpartiet befinner sig i en fredad zon när det gäller den politiska bevakningen. De granskas inte lika tufft som andra partier utan har en gräddfil i medierna genom sin unikt starka ställning bland svenska journalister. Exempelvis anmälde tidigare folkpartisten Jan Sjunnesson SVTs framställning av Sverigedemokraternas och Miljöpartiets budgetförslag till granskningsnämnden hösten 2012:

¹ http://www.svt.se/2.22620/1.2788661/miljopartiet_har_en_graddfil

I presentation den 27 sept 2012 av Rapport av budgetförslag från SD och MP märktes en väsentlig skillnad. SVT visade totalt 6 negativa inslag och kommentarer av SDs förslag och 0 av MPs.

I presentationen av SD från Rapport fanns totalt fyra negativa kommentarer: En experts negativa kommentar (Jan Ekberg, vars ESO rapport 2009:3, sid. 9, skriver om en årlig kostnad på 1,5 – 2 5 av BNP för invandringen, dvs 50-70 miljarder vilket inte togs upp i Rapportens programledare Pelle Edins referat), en kritisk minister fick uttala sig (Erik Ullenhag) en kritisk oppositionsledare (Jonas Sjöstedt)

Rapports Mats Knutsson var bara kritisk i sin presentation.

Till detta kommer två sk Kommentatorer /som fick/ uttrycka sin kritik (Per Einarsson och Filip Struwe), vilket finns på SVTPlay och sändes under dagen, men exakta tider framgår inte eftersom SVTs hemsida inte visar sändningar (sökning resultatlös).

Totalt sex kritiska kommentarer.

Vad gäller MPs förslag fanns ingen sådan kritik utan en neutral presentation framfördes, inga experter, ministrar eller andra partiledare än Åsa Romson själv fick kommentera

Detta är ett uppenbart åsidosättande av den opartiskhet som SVT ska stå för. Denna partiska framställning är nu anmäld till Radio och TVs Granskningsnämnd.²

Den som föreställer sig att den bristande kritiken kanske berodde på att Sverigedemokraternas budgetproposition var kontroversiell och därför hade ett högt nyhetsvärde medan Miljöpartiets var mer intetsägande, misstar sig. Miljöpartiet föreslog bland annat vård och skola för illegala invandrare. De ville dessutom att allvarligt sjuka asylsökande skulle få stanna i Sverige. För att minska väntetiderna föreslog de en fjärde migrationsdomstol och de ville stärka det ekonomiska stödet till kommunerna så att dessa skulle

²<http://sjunne.com/2012/09/28/svts-partiska-framställning-av-sds-och-mps-budgetförslag-anmald/>

klara av den ökade anhöriginvandring som blev resultatet av deras politik.

Inte heller väckte det någon särskild debatt när Maria Ferm ett par månader senare föreslog att så kallade miljöflyktingar skulle få flyktingstatus och ingå i FNs flyktingkonvention. Ett förverkligande skulle förmodligen innebära att ytterligare ett dråpslag riktades mot Sverige som välfärdssamhälle:

Miljöpartiet har en vision om en värld utan gränser, där alla har en möjlighet att flytta, men där ingen tvingas fly. En värld där människor kan bo och verka där de så önskar. /.../ Miljöpartiet vill att flyktingbegreppet moderniseras så att också klimatflyktingarna omfattas av flyktingbegreppet i FN:s flyktingkonvention. Vi vill även att EU tar fram en handlingsplan för klimatflyktingar. Med krafttag i klimatpolitiken kan vi minska klimatförändringarna. Men i den verklighet vi lever i i dag måste också de människor som inte längre kan bo kvar där de en gång växt upp få stöd av oss i framförallt Europa och USA som deltagit i att skapa klimatförändringarna.³

För att återvända till Kent Asp, så konstaterar han att inte heller i samband med val utsätts Miljöpartiet för någon hård bevakning:

Överhuvudtaget får kritiken mot Miljöpartiet liten omfattning i valrörelser jämfört med andra partier. Det saknas en granskning av Miljöpartiets politik. Ur väljarnas synpunkt är det viktigt att partierna behandlas rättvist.⁴

³ <http://www.expressen.se/debatt/ge-klimatflyktingar-full-flyktingstatus/>

⁴ Enkätundersökningen Journalist 2011 genomfördes oktober 2011 - februari 2012 av JMG, Institutionen för kommunikation, medier och journalistik vid Göteborgs universitet. Den skickades till 2.500 slumpmässigt utvalda medlemmar i Journalistförbundet, som totalt har ca 17.300 medlemmar. Efter att 138 personer som inte längre var journalistiskt verksamma bortfallit, återstod 2.362 personer. Det kom svar från 1.414 personer, 59,9 procent. Av de 1.414 svarade 98 procent på frågan vilket parti de tycker bäst om.

Det största partiet

Hur pass stark ställning har då Miljöpartiet bland journalister? Går man till en undersökning som Kent Asp publicerade i år redovisas ett näst intill chockerande högt tal för Miljöpartiet:

Det största partiet bland svenska journalister är Miljöpartiet. Hela 41 procent svarade att Miljöpartiet var det bästa partiet. Inte något parti har sedan undersökningarnas start 1989 kunnat uppvisa en så stor andel sympatisörer. Det är nästan tre gånger så stor andel som anser att socialdemokraterna eller moderaterna är bästa parti. Journalistkåren kan därför betraktas mer som grön än röd.⁵

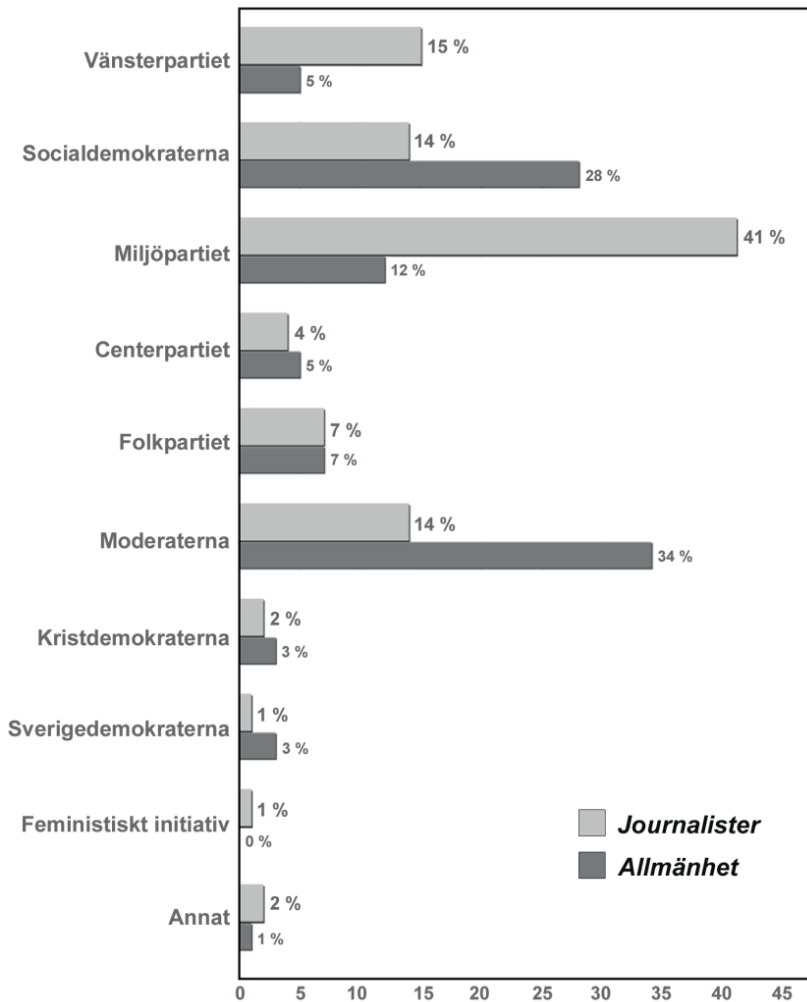
När det gäller Sverige Radio och Sveriges Television är siffran ännu högre, 52 procent av de SVT-anställda och 54 procent av de anställda journalisterna vid Sveriges Radio sympatiserar med Miljöpartiet. Urvalet i de senare fallen rör sig om drygt 200 personer. Vi tar det en gång till, eftersom detta är en sensationell siffra: Majoriteten av journalisterna på Sveriges Radio och Sveriges Television gillar Miljöpartiet bäst. De är också de journalister som ska värna public service uppdraget, det vill säga rapportera allsidigt och objektivt så långt detta är möjligt. För dessa journalister, som har kravet på sig att vara opartiska, konstaterar Kent Asp att över 80 procent sympatiserar med de rödgröna partierna.

Skillnaderna mellan journalister med olika bevakningsområden är begränsade. Miljöpartiet har en mycket stark ställning i samtliga grupper, med undantag för sportjournalister (men även bland sportjournalister är mp det största partiet). Stödet för vänsterpartiet, och för socialdemokraterna, är också likartat. Vänsterpartiet har dock särskilt starkt stöd hos kulturjourna-

⁵ Kent Asp, red 2012: Svenska Journalister 1989-2011. Göteborg:JMK. http://www.jmg.gu.se/digitalAssets/1379/1379935_journalistboken.pdf

lister, medan socialdemokraterna har svagt stöd hos nöjesjournalister och starkt stöd hos sport- och kriminaljournalister.

Journalisternas och allmänhetens partisympatier senhösten 2011



Under förutsättning att journalisterna har fortsatt samma partisympatier har förändringarna blivit ännu större eftersom Sverigedemokraterna i januari 2013 hade ökat till tio procent av väljarkårens sympatier medan Miljöpartiet minskat till åtta procent.

Om Sverigedemokraterna av media anses stå längst ut till höger på skalan är Miljöpartiet det riksdagsparti som kan sägas befinna sig längst ute till vänster, med sitt krav på fri invandring. De kräver helt öppna gränser och tillgång till full samhällsservice med bostäder och ekonomi för alla som kommer hit. I kortversion lyder Miljöpartiets programförklaring så här:

Vi tror inte på konstlade gränser. Vi har en vision om fri in- och utvandring, där människor har rätt att bosätta sig och verka var helst de önskar. Vi accepterar inte att den rika världen sätter upp höga murar mot flyende. Vi vill att Sverige går före internationellt genom att lägga fram en plan för att införa fri invandring. Detta ska kompletteras med en generös flyktingmottagning. /.../ Sverige och övriga Europa behöver en mer human, solidarisk och rättssäker flyktingpolitik. Ingen människa är illegal.⁶

Mot detta kan nedanstående sarkastiska reflektion anföras:

Det är rasistiskt att säga att svenskarna har någon speciellt rätt till Sverige. Det är diskriminerande och delar mänskligheten i "Vi" och "Dom." Att ens kalla landet "Sverige" är rasistiskt eftersom det antyder att landet tillhör en grupp människor som heter "svenskar." Det är djupt kränkande och den rasistiska benämningen "Sverige" borde omedelbart ändras till någonting mer inklusivt. "Allemansland" skulle vara en mycket bättre namn för ett inklusivt och tolerant land med öppna gränser där alla människor i världen är välkomna utan krav och fördomar. Vad det skulle vara mysigt och vackert. Vi

⁶ http://www.mp.se/templates/Mct_177.aspx?number=190188

kunde alla sätta blommor i håret och sjunga "We Shall Overcome" och dansa tillsammans på gröna ängar.⁷

Världen är indelad i fattiga och rika länder och områden. Med öppna gränser skulle givetvis inte världen bli någon jämlik plats, men den globala segregationen skulle vara betydligt mindre. I detta sammanhang finns det, som vi förstår det, två förhållnings-sätt. Antingen ser man den globala segregationen som en rättvise-fråga. Då bör gränserna vara så öppna som möjligt, eftersom fattigdom är en orättvisa och alla människor borde ges möjlighet att fly undan fattigdomen. Men man kan också se det som en samhällsfråga. Det är fungerande samhällen med utbildade, disciplinerade och lojala invånare som skapar välstånd. Det är dessa samhällssystem som måste skyddas genom en mer eller mindre be-gränsad invandring. Invandrare kan visserligen bygga upp ett land – världens starkaste nation, USA, är i sin nuvarande skepnad frukten av en gigantisk invandring. Men invandring kan också presentera sig som en kostnad och ett hot mot det existerande samhället. Den senare bilden dominerar för vår tids välutvecklade länder, också för USA. Det finns några få rika länder som åtminstone tidvis säger sig behöva fler invånare, Kanada och Australien exempelvis, men för det stora flertalet gäller att de i politiker-nas ögon har fler invånare än de behöver. Det finns i varje samhälle ett antal "obehövda" och det är där som problemen tätnar: arbetslöshet, bidragsberoende, droger, kriminalitet, våld etc. Så gott som alla välfärdsstater är i dag rädda för att via invandring rekrytera fler medlemmar till denna kostsamma och olyckliga be-folkningskategori. Vi skulle önska att Miljöpartiet hade reflekterat över denna fråga, eftersom de propagerar för fri invandring. Ingenstans hittar vi emellertid ett sådant resonemang inom Miljöpartiet.

⁷ <http://avpixlat.info/2012/11/05/professor-vi-ar-alla-rasister/>

Objektiv rapportering?

Med så starka sympatier för ett parti som driver en extrem syn på invandring är det kanske inte så konstigt att journalisternas rapportering närmast är att likna vid propaganda för öppna gränser och mångkultur. De kallar illegala migranter för "papperslösa" och använder regelmässigt begreppet "flykting" för att beskriva dem som söker asyl i Sverige. En korrekt benämning är istället "asylsökande" eftersom flyktingstatus endast beviljas dem som får asyl enligt FN:s Genèvekonvention. Bara en tiondel av alla asylsökande som har fått stanna sedan 1980 uppfyller kriterierna för begreppet flykting, som det definieras i svensk lag och internationella konventioner.

Att förenkla så mycket att det blir desinformativt är ett tecken antingen på okunskap eller så är det en medveten manipulation. Oavsett vad som gäller för Miljöpartiet så förleds medborgarna att tro att alla de som kommer till Sverige för att söka asyl också är flyktingar. En journalist lämnade följande förklaring: "Vi behöver inte rätta oss efter myndigheternas beskrivningar. Människor som har lämnat sitt land är på flykt och därför kallar jag dem också för flyktingar."

I en ledare i Dagens Nyheter sammanfattar Hans Bergström den miljöpartistiskt anstuckna journalistkårens sätt att rapportera i den förmenta objektivitetens namn så här:

Vad som är den självskrivna, rätt oreflekterade, normaliteten i nyhetspeglingen i ett land är svårt att iaktta inifrån. Tydligast ser man den de första dagarna efter att ha varit borta från Sverige en längre tid. Men då blir mönstret klart. I denna "normala" nyhetsbeskrivning är nästan alla "drabbade" eller "kränkta" – något som indirekt också säger att de är "svaga". Bidrag för allt och alla är en "rättighet" – nu senast att alla ska få statligt betalda glasögon – och den som tvekar är "socialt orättfärdig".

Myndigheter som använder sin fulla makt i förhållande till företag och entreprenörer har alltid rätt; ingenstans är tron på statliga myndigheter så stark som i Sverige.

I normaltolkningen av verkligheten ingår vidare att världen är på väg att gå under och att inget bensinpris kan vara för högt. Problemen med den omfattande flyktinginvandringen från ett land som Somalia, med närmast permanent arbetslöshet som följd, får inte diskuteras – annat än definierat som brister i "integrationspolitiken" här hemma. Fördelning är allt, vad man behöver göra för tillväxt och entreprenörskap för framtiden ointressant. Sköterskelever som begär mer betalt än de som har många år i yrket kämpar per definition den goda kampen. "Kapitalism" är ont och vinst fult. Amerika är konstigt.⁸

I Sverige är det tvärtom

Den 6 oktober 2012 meddelade Dagens Nyheter att Miljöpartiet inledde en kampanj för en generös invandringspolitik. Bland annat skulle allvarligt sjuka och barn som rotat sig i Sverige få stanna. Inga kommuner ska kunna säga nej till att ta emot ensamkommande flyktingbarn. "Detta är inte rimligt i ett medmänskligt Sverige" sa Åsa Romson. DN skrev:

MP:s politik innebär också att fler ska få rätt till familjeåterförening och att försörjningskravet för anhöriginvandring avskaffas. Partiet har inte räknat på hur många fler som skulle få stanna med den politiken.

– Nej, det går inte att säga i förväg hur många som kommer, säger Romson.

Hon tror inte att det går att dra någon ekonomisk gräns för hur många asyl- och anhöriginvandrare Sverige kan ta emot.

– Det är svårt att diskutera ekonomiska gränser. Om det till exempel sker en stor katastrof någonstans, vad är Sveriges del i detta? Det är väldigt svårt att beräkna, säger Romson.

För språkröret Romson förefaller det känslomässiga engagemanget vara så starkt att det fullständigt tar över de mer krassa beslut

⁸DN 2012 05 03 <http://www.dn.se/ledare/kolumner/bolibompas-makt>

som med nödvändighet tillhör realpolitiken. Så här säger hon enligt Expressen på samma presskonferens:

Jag tror det är svårt för de flesta här inne att föreställa oss känslan hos den förälder som under flykt till Sverige skiljts från sitt barn, och vars barn nu bor i ett annat land, en kontinent bort. Eller känslan hos ett barn som stoppas från att återförenas med sina föräldrar. Många familjer tvingas i dag att leva på olika kontinenter bara för att deras familjeband inte räknas. Det drabbar nu de som inte kan visa på blodsband, familjer som tagit hand om barn till närstående och gifta utan barn. Dessa hinder måste rivas, därför kräver vi att alla familjer har rätt att återförenas.

Hon avslutar med att säga:

Ett resultat är tydligt när man jämför med andra länder där främlingsfientliga partier har kommit in i parlamenten. Se på Danmark, Finland, Holland, i stort sett över hela Europa har debatten drivits till att handla om hårdare tag mot invandrare. Men i Sverige är det tvärtom. Här diskuterar vi i stället att fler ska få stanna.

Den fråga som omedelbart infinner sig är givetvis: har Miljöpartiets politiker, i sällskap med många andra svenska politiker, förstått något som andra politiker runt om i Europa inte begripit? Eller är det möjligen tvärtom – har svenska politiker från alla partier utom Sverigedemokraterna förlorat sin verklighetsförankring i invandringsfrågor?

För att få svar på den frågan finns det skäl för att göra det som svenska journalister försummar, nämligen att kritiskt diskutera Miljöpartiets invandringspolitik. Vad vill de egentligen? Vilka sociala och – för att använda ett i dessa dagar populärt begrepp – strukturella – konsekvenser skulle deras politik få, om den verkligen genomfördes? Och så den stora frågan: är Miljöpartiets invandringspolitik alls genomförbar i det svenska välfärdssamhället,

eller medför den ett haveri för den skattefinansierade välfärd som de flesta, såväl politiker som medborgare, ser som omistlig?

Somalisk återförening

I det senaste valet blev Miljöpartiet Sveriges tredje största parti. På grund av det jämna läget mellan Moderater och Socialdemokrater uppvaktas Miljöpartiet från båda håll och utgör på så sätt en stark maktfaktor i svensk politik. Det visar sig inte minst i den överenskommelse Miljöpartiet gjorde med regeringen våren 2012.

Denna utgår från ett beslut den 17 mars 2011, då Migrationsöverdomstolen avvisade ett överklagande från tre somaliska barn som ansökt om uppehållstillstånd. Den man som barnen uppgivit som sin far kunde inte visa upp några handlingar som bevisade att han verkligen hade rätt att föra barnens talan. Därför avslog domstolen hans begäran. Migrationsverket förklarade:

Migrationsöverdomstolens dom och beslut har stor betydelse för somaliska medborgare. Eftersom Sverige inte godkänner några somaliska identitetshandlingar utfärdade efter 1991, blir det mycket svårt för en somalisk medborgare i utlandet att få uppehållstillstånd för att flytta till en familjemedlem i Sverige.⁹

Strömmen av i synnerhet somaliska invandrare till Sverige sinade. Emellertid, i januari 2012 kom en ny dom från migrationsöverdomstolen. Den gällde en irakisk familj och slog fast att DNA-tester utgjorde ett fullgott alternativ till giltiga identitetshandlingar. Mikael Ribbenvik på Migrationsverket sa:

⁹ <http://www.migrationsverket.se/info/4147.html>

Domen löser många av de problem som somaliska familjer har haft de senaste två åren. Nu kan vi, precis som före domarna 2009, bevilja väldigt många ansökningar från familjer med barn.¹⁰

Migrationsverket återkom därefter med följande prognos:

Migrationsverket uppskattar att sammanlagt 18.500 somalier kan söka uppehållstillstånd i Sverige som anhöriga under 2012 efter den praxisbildande domen. Möjligheten gäller enbart barnfamiljer där släktskapen kan fastställas med DNA.¹¹

Dessa siffror har flera gånger skrivits upp och i augusti 2012 avsatte regeringen 1.3 miljarder kronor i extra pengar till kommuner med många somaliska flyktingar. En större del av de 1,3 miljarderna kommer att delas ut under de första åren, 375 miljoner för år 2013 och 450 miljoner kronor för år 2014. Två citat som belyser konsekvensen av den uppgörelse som Miljöpartiet lyckades få igenom med regeringen:

Som en följd av detta och väntade lagändringar från regeringen räknar Migrationsverket med att antalet ansökningar från anhöriga sannolikt kommer att öka kraftigt. I prognosen utgår Migrationsverket från att det behövs beredskap för en ökning med 18 500 i år och 12.000 nästa år. Antalet första gångsansökningar från anhöriga blir då totalt 59.500 i år och 53.000 nästa år. Migrationsverket betonar samtidigt att det är mycket osäkert i vilken omfattning och hur snabbt ökningen sker.¹²

Migrationsverkets prognos från februari 2012 visade att totalt 112.500 anhöriginvandrare kommer att välja Sverige före slutet av

¹⁰ <http://www.migrationsverket.se/info/5266.html>

¹¹ <http://www.dn.se/nyheter/sverige/mp-kraver-ny-lag-om-aterforening?rm=print>

¹² <http://www.migrationsverket.se/info/5406.html> Det kan tilläggas att detta är anhöriga av alla kategorier och nationaliteter varför siffran inte bör ses som en direkt följd av uppgörelsen mellan miljöpartiet och regeringen.

2013. Och siffran kommer bara att öka. Observera att siffran gäller alla typer av anhöriga, alla kategorier, alltså inte bara flyktinganhöriga och anhöriga till somalier.

Jonas Lindgren, verksamhetschef på Migrationsverket, säger att när han själv besökte den svenska ambassaden i Addis Abeba i Etiopien hösten 2012 sedan såg han runt 450 människor dagligen köa för att få åka Sverige.¹³

Denna nya invandringsvåg bör ses mot bakgrunden att Sverige är det land i världen som i särklass redan tagit emot flest asylsökande somalier. Av de drygt 30.000 somalier som kom till Europa under 2010 och 2011, kom nästan en tredjedel hit, närmare 10.000. Av dessa fick cirka två tredjedelar permanent uppehållstillstånd. Därmed uppgick antalet somalier i landet till ungefär 40.000. Under 2012 beviljades ytterligare 7.516 somalier uppehållstillstånd, varav knappt 5.000 av anhörigskäl.

Låt oss ge oss lite djupare in i den miljöpolitiska tankevärlden. Hur ser det tankegods ut, som ger den här typen av konsekvenser?

Motion 2012/13:A393

Efter valet 2010 gjorde Miljöpartiet en migrationspolitisk överenskommelse med regeringen. Den migrationspolitik de vill driva är dock avsevärt mer omfattande och presenteras i en motion från 2012 under namnet ”Den svenska drömmen”. Vad Miljöpartiet vill kan sammanfattas i ett antal punkter:

- Fler ska få stanna. Miljöpartiet har en vision om en värld utan gränser, där alla har möjlighet att flytta, men ingen tvingas fly.

¹³<http://img36.imageshack.us/img36/3610/20120331110527.png>

- Det ska vara lätt att komma till Sverige. Fler lagliga vägar in i EU ska skapas för asylsökande.
- Anhöriginvandringen utökas.
- Försörjningskravet vid anhöriginvandring avskaffas.
- Möjligheten att driva diskrimineringsmål i domstol utökas. En fond bör inrättas, ur vilken enskilda och föreningar kan söka medel för att driva diskrimineringsmål i domstol.
- Miljöpartiet vill ha en särskild satsning från statligt håll på att motverka diskriminering och stärka ställningen i samhället för nationella minoriteter, afrosvenskar och muslimer.
- Barns egna asylskäl ska prövas för sig och ingen kommun ska kunna neka till att ta emot ensamkommande flyktingbarn.
- Sverige ska sluta skicka tillbaka ensamkommande flyktingbarn till länder som Italien och Malta, där barnen riskerar att fara illa.
- Bestämmelserna om ”synnerligen ömmande omständigheter” ska användas mindre restriktivt, så att exempelvis allvarligt sjuka människor får stanna i Sverige.
- Vård skall ges till alla och på lika villkor (dvs. också till illegala immigranter).
- De papperslösas (politiskt nyspråk för illegala immigranter) rättigheter skall stärkas, bland annat ska de ges vård utan restriktioner.
- Asylsökande ska kunna ansöka om arbetstillstånd utan att behöva lämna Sverige.
- Alla kommuner ska erbjuda ämnesundervisning på modersmål för nyanlända.
- Alla ska få läsa klart, även om uppehåll görs för föräldraledighet eller sjukdom.
- Alla som kommer nya till Sverige ska få en bra start baserat på individens olika behov och förutsättningar.

- Slopa de studieavgifter som regeringen har infört för internationella studenter.
- Skolans möjligheter att arbeta mot rasism och diskriminering skall stärkas.
- I grundskoleförordningen finns en begränsning som säger att elever har rätt till modersmålsundervisning i som mest sju år. Denna begränsning vill Miljöpartiet ta bort. Självklart ska elever som så önskar kunna fördjupa sina kunskaper i modersmålet även efter att ha studerat det i sju år.
- Immigranter ska i kontakten med myndigheter ha rätt att använda det språk de kan bäst.
- Miljöpartiet vill införa ett och samma trygghetssystem – arbetslivstrygghet – för den som är sjuk, arbetslös eller i behov av försörjningsstöd. Ersättningsnivån ska vara lika stor oavsett om man är sjuk eller arbetslös.
- Ökat ekonomiskt stöd till de kliniker runt om i landet som ger tortyrskadebehandling och hjälper krigsskadade.
- Dagsersättningen till asylsökande bör höjas.
- Flyktingar som lever gömda i Sverige skall ges en chans att stanna i Sverige och leva lagligt här. Den som inte gjort sig skyldig till grova brott och bott här en längre tid utan att staten utvisat eller avvisat personen, skall därför beviljas asyl.
- Särskilda stöd till invandrade som vill etablera företag i glesbygd.
- Särskilt stöd till invandrade som vill starta företag i icke-traditionella branscher, det vill säga utanför restaurang med mera.
- Det faktum att en familj har många barn eller endast har inkomst genom olika bidrag, är inte skäl till krav på hyresgarantier eller borgensåtaganden.
- Den som kommer till Sverige utan att ha en bostad här, skall erbjudas sådan efter att uppehållstillstånd beviljats.

Den som ordnar bostad själv skall inte tvingas bosätta sig på en annan ort, för att politiker vill det.

- De som väljer eget boende ska få en hyresersättning som motsvarar kostnaden för vad det kostar att bo på Migrationsverkets anläggningsboenden.
- Mikrokrediter för företag som startas av nyanlända svenskar ("nyanlända svenskar" är politiskt nyspråk för invandrare).

Det som Miljöpartiet förmodligen anser vara det tyngsta argumentet för ovanstående imponerande kravlista fångas i följande citat:

Länder som sluter sig mot omvärlden stagnerar i utveckling. Att stå upp för öppenhet är nödvändigt för att säkra en positiv utveckling för Sverige i framtiden. När människor migrerar sprids idéer och kontakter över gränser. FN:s Human Development Report 2009 konstaterar att migration lönar sig för alla. Migration är positivt för mottagarlandet, ursprungslandet och migranten själv.

Miljöpartiets budget, motion 2012/13:MP1001

På frågan om Miljöpartiets framtidsdröm alls är förenlig med ett välfärdssamhälle finns det bara ett svar och det är mycket kort och entydigt: nej! Fri invandring och skattefinansierad välfärd ryms inte i samma politiska system. Ett samhälle med fri invandring kan naturligtvis inte via skattefinansierade bidrag garantera alla som vill bo där ekonomisk grundtrygghet, dvs. det som är välfärdssamhällets grundbult. För den som inte förstår detta, tänk er att en restaurang definierade fri mat som en mänsklig rättighet och därefter öppnade en gratis bespisning för alla som var hungriga och tog sig dit. Det skulle bara vara en tidsfråga innan konkursen var ett faktum. Men låt oss gå vidare och se hur Miljöpartiet resonerar i sin skuggbudget.

Det första man kan konstatera är att här finns ingen koppling till de punkter som anges ovan och som alla handlar om invand-

ringspolitiken och har som minsta gemensamma nämnare att de måste finansieras. Det närmaste Miljöpartiet kommer denna fråga är två sidor under rubriken "Migration". Här slår sig partiet för bröstet för sin överenskommelse med regeringen. Dessutom upprepas i stort sett vad vi tidigare vet om Miljöpartiets vision, men det står inte ett enda ord om hur den ska finansieras. Varför denna framställning kallas för skuggbudget är obegripligt. Här finns till intet förpliktande skrivningar av följande typ:

Vi är det mest öppna partiet när det gäller migration och vill dels ha en mer human asylpolitik och underlätta för familjeåterförening samtidigt som vi ställer oss positiva till att människor migrerar för arbete och studier. Vi vill att Sverige och EU ska ha en välkomnande inställning till människor som vill komma hit. Alla migranter omfattas av de mänskliga rättigheterna. Ett lands asyl- och flyktingpolitik kan sägas vara ett slags värdeämätare för dess inställning till försvaret av mänskliga rättigheter. För oss är det självklart att ställa migranternas mänskliga fri- och rättigheter i första rummet.

Den sista meningen är särskilt intressant. Nu tror vi inte ens att ett så extremt parti som Miljöpartiet menar allvar med att de ska ställa migranternas fri- och rättigheter framför de svenska medborgarnas, men det är faktiskt vad som står där ("i första rummet"). Mera troligt är det som ordspråket säger "det dunkelt sagda är det dunkelt tänkta". Såvida det inte är en efterklang till samarbetet med socialdemokraterna. Så här sa Mona Sahlin när hon intervjuades av Göteborgs-Posten den 22 oktober år 2000:

... det ska räknas som ett plus att ha annan etnisk bakgrund än den svenska. Om två lika meriterade personer söker jobb på en arbetsplats med få invandrare ska den som heter Mohammed få jobbet...

Går vi vidare till Miljöpartiets text under rubriken "De offentliga finanserna" kan man läsa att Miljöpartiet "anser att ordning och reda i de offentliga finanserna är av mycket stor betydelse för

svensk ekonomi.” Det påståendet är inget annat än en from förhoppning med tanke på den politik som Miljöpartiet driver. Fri invandring, välfärd och ordning och reda i de offentliga finanserna är en fullständigt omöjlig kombination.

I Miljöpartiets dröm om det framtida Sverige finns det inga som helst anvisningar om hur detta goda samhälle ska uppnås. Eftersom politiker i allmänhet anser att det inte går att beskatta svenska folket mer än i dag – en beskattning som ligger i den absoluta toppen bland världens bortåt 200 länder – så måste det handla om fördelningspolitik. Vilka myndigheter och helt eller delvis skattefinansierade aktiviteter måste läggas ner eller kraftigt dra åt svångremmen? Är det pensionärerna som har det för bra? Är det kanske kulturlivet som bör förlora sina subventioner? Handlar det om presstödet eller möjligen om riksdagsmännens löner och andra förmåner?

Hur mycket sedan svångremmen skall dras åt, det säger Miljöpartiet inte heller något om men att det handlar om ett krafttag som liknar det som behövdes för forna tiders korsetter, på det behöver vi inte tvivla.

Eftersom svenska journalister är förtjusta i Miljöpartiet finns det inte gott om kritiska kommentarer på nätet, men här är en från Skattebetalarnas förening:

Miljöpartiet vill inte oväntat höja skatterna på energi kraftigt, med drygt 13 miljarder kronor för 2012. Samtidigt ändras arbetsgivaravgifterna rejält. Nedsättningen för unga tas bort, vilket beräknas öka skatteintäkterna med 16 miljarder kronor. Istället sänks arbetsgivaravgiften med 10 procentenheter på en lönesumma per företag upp till maximalt 830.000 kronor. Förslaget minskar skatteintäkterna med drygt 12 miljarder kronor. Man vill även se en skattesänkning på pensionsinkomst. Miljöpartiet motsätter sig vidare sänkt restaurangmoms och avdragsrätt för gåvor till ideella organisationer. Partiet vill även se en viss utvidgning av ROT-avdraget. Man föreslår även en gradvis nedtrappning av jobbskatteavdraget för alla som tjänar mer

än 40.000 kronor i månaden. Sammantaget vill Miljöpartiet se drygt 23 miljarder kronor högre skatteintäkter än regeringen.¹⁴

Om Skattebetalarna istället för att återge Miljöpartiets egna siffror, hade räknat på förslaget, hade de säkerligen kommit fram till helt andra och avsevärt högre siffror.

Vi avslutar granskningen av Miljöpartiets invandringspolitik med ett av deras egna mantran, där läsaren i synnerhet bör uppmärksamma den avslutande meningen, lika rätt ut i det blå som Miljöpartiets invandringspolitik i sin helhet.

Alla behövs för att uppnå det gröna samhället, då det är bygget av vår gemensamma framtid som förenar oss – snarare än etnicitet, födelseort eller religiös tillhörighet. Varje människa är välkommen utifrån hennes egna förutsättningar. Vi vill undanröja hinder för fler ska kunna vara med, uppmuntar alla som deltar och värna rätten att vara lika stolt över alla identiteter och kulturer – men på olika sätt. Kulturer är precis som resten av samhället i ständig förändring. Det går inte att säga att människor från en viss kultur är på ett visst sätt.¹⁵

Centerpartiets nya program

I december 2012 meddelar media att centern håller på att skriva ett nytt partiprogram. En av punkterna är fri invandring. Vi ska inte inveckla oss i ytterligare argumentering mot fri invandring, främst kanske för att detta enbart är ett förslag och vi har svårt att tro att Centern gör sig till talesman för en politik som troligtvis ytterligare ökar risken för att de åker ur riksdagen. Nu är inte Per Ankersjö, Stockholms miljöborgarråd som leder arbetet med ett nytt partiprogram, ensam ute på sin vingliga cykelfärd. Centern har redan tidigare i sitt partiprogram att ”på lång sikt verka för fri

¹⁴ <http://www.skattebetalarna.se/LinkClick.aspx?fileticket=nrd4Qso2eF0%3D&tabid=37>

¹⁵ A.a. Den svenska drömmen, punkt 10 Rätten att vara olika.

invandring” och Centerledaren Annie Lööf har sagt att det är ok med en invandring av 30 miljoner människor till Sverige, samtidigt som hon 2012 i sitt tal i Almedalen sagt att den kostsamma invandringspolitiken inte ska ses ”som en belastning och kostnad i stället för en möjlighet och tillgång”. En kommentar från Flashback:

Alldeles oavsett om man tycker massinvandring är eftersträvansvärt eller inte, så borde varje politiker inse att grunden för politiken och demokratin är upprätthållande av staten. För att staten skall kunna upprätthållas över tid, så måste staten ha god kontroll över vilka personer som befinner sig inom landets gränser och på vilka grunder de gör detta. Slutsats ett, är alltså statens primat.

För att åstadkomma och upprätthålla en demokrati, krävs att befolkningen i ett land känner en hög grad av gemenskap. Detta åstadkoms enklast genom att befolkningen är någorlunda nationellt eller etniskt homogen. Slutsats två, är alltså att för demokratins överlevnad är en hög in- och/eller utvandring ogynnsam.

En utbyggd välfärdsstat kräver en hög grad av upplevd projektgemenskap där medborgarna anser att man har ett socialt och ekonomisk ansvar för varandra, ty annars saknas förutsättningarna för ett så högt skattetryck som välfärdssystemen kräver. Slutsats tre, är således att om befolkningen skall kunna upprätthålla en välfärdsstatslösning kan man inte acceptera en särskilt stor invandring över tid.

En sammanfattande slutsats är alltså att Centerpartiet aktivt vill nedriva välfärdsstaten, demokratin och på sikt grundvalen för den svenska statens överlevnad. Detta är ingen sidofråga i partiprogrammet utan helt central för hur C ser på framtiden. Att rösta på C är alltså att aktivt bidra till Sveriges undergång.¹⁶

¹⁶ <https://www.flashback.org/t2034312p2>

Nu kan man inte rösta särskilt på ungdomspartier men det bör ändå nämnas att också liberala ungdomsförbundet har fri invandring på sin önskelista. Moderaterna uttrycker sig mer högttravande: ”Vi tror på en värld utan gränser och med fri rörlighet”.

Lena Andersson och fri invandring

Frågan om fri invandring har också tagits upp av en av Sveriges mest lästa och genomtänkta krönikörer, Lena Andersson. I Dagens Nyheter skriver hon den 20 oktober 2012 under rubriken ”Den globala staden” så här:

Men migration borde kunna bli en parlamentarisk ickefråga på samma sätt som det är en parlamentarisk ickefråga hur många barn varje kvinna har rätt föda i Sverige, vilket ju är en variant på invandring. Riksdagen lägger sig inte i migration från livmodern trots att barn kostar, särskilt när de just anlänt och innan de socialiserats, trots att vissa kommer att ha anpassningssvårigheter och den obevekliga normalfördelningskurvan berättar att en viss procentsats kommer att bli teoretiskt lågpresterande och inte klara arbetslivet i ett högteknologiskt samhälle. Detta vet vi. Ändå har vi inte demokratiskt beslutat om ”en generös gräns”. En vacker dag kan det bli samma självklarhet i våra medvetanden att inte rösta om hur många som flyttar till Sverige. Har människor klarat att ta bort mentala spärrar mot fri migration inom länder kan samma sak göras inom världen.¹⁷

För den som gillar att låta tanken röra sig på hög höjd, på betryggande avstånd från vardagens realiteter, kan tanken på fri invandring te sig attraktiv. Den har samma lockelse som ”det borde inte få finnas några orättvisor” eller kanske ”inga barn borde få vara fattiga”. Plockar man ner Lena Anderssons jämförelse med nyfödda på jorden, så upptäcker man att föräldrar som satsar alla sina resurser, inte minst de ekonomiska, för att ge sina barn bästa

¹⁷<http://www.dn.se/ledare/kolumner/den-globala-staden>

möjliga framtid, vanligen inte kan tänka sig att föra över dessa tillgångar till vem som helst. Eller lite enklare uttryckt: många människor söker sig till Sverige just för att det är en fungerande välfärdsstat. Ett antal av dem kommer för kortare eller längre tid att utgöra en kostnad, dvs. ta de tillgångar i anspråk som Sveriges medborgare äger och fört över mellan generationerna. Men sådana frågor kanske inte får störa en fri tänkare?

Det finns också en annan infallsvinkel, som är mer ouppmärksam och därför förtjänar att dras fram i ljuset. Många av de vuxna människor som söker sig till Sverige och får rätt att stanna kanske liknar de nyfödda genom att vara analfabeter, inte behärska språket etc. men det betyder ju inte att de på något sätt är oskrivna blad. Den bistra sanningen är att de tar med sig också sådana drag som de ogillar i det land de lämnat bakom sig. Varför skulle man exempelvis bli solidarisk med Sverige, svenskarna och den svenska staten när man aldrig var det mot staten i det land de lämnat? Varför ska man gilla att betala merparten av sina inkomster i skatt när man aldrig gjort det tidigare? Alla de ”dygder” som den svenska välfärdsstaten bygger på har medborgarna fostrats till under sin uppväxt. Som krönikören Stefan Torsell på den giftstämplade sajten Avpixlat konstaterar:

Varje människa som föds i Sverige har två personliga mentorer (föräldrarna) som har ett fullständigt ansvar för att den nyfödde blir en god samhällsmedborgare på alla sociala plan. Migranter över gränser bör därför om Lena Anderssons resonemang ska vara logiskt också tilldelas två mentorer som tar fullt personligt och ett oåterkalleligt ansvar för att de inflyttade blir fullgoda medborgare. I ansvaret ingår också ekonomiska åtaganden. Hos ingen av dem som förespråkar en fri invandring har jag upptäckt någon sådan vilja till ansvar. /.../ Lena Andersson har lärt mig en sak. Hon har gjort mig ännu mer övertygad om att svensk invandringspolitik är bisarr. Utan hennes jämförelse av migrationen via livmodern och migrationen över gränser hade jag inte förstått hur rigoröst vi kräver att svenska barn från födseln steg för steg ska införlivas och assimileras i ett gemensamt nätverk av samhällsnormer,

och att för andra gäller endast brottsbalkens straffsatser. Tack Lena att du hjälpte mig att förstå detta.¹⁸

Av de sammanlagt 238 kommentarer som Stefan Torsells kritik av Lena Anderssons idéer om fri invandring utlöste väljer vi att återge tre:

Vad jag hoppas på är att Torsells skarpa analyser en dag riktas även mot Miljöpartiet. Jag tror att han sitter på en hel del dynamit och det vore intressant att få veta hur partiet gick från människor som ville (kanske lite naivt) naturens väl till dagens massinvandringsfundamentalister.

Det stora problemet med förespråkarna för "Fri invandring" är att de inte tar ansvar för sin ståndpunkt. Har man sagt A får man också säga B. Det är ju helt självklart att har vi fri invandring så måste vi ta bort hela vårt sociala skyddsnet. Alla får betala sjukvård, arbetslöshetsförsäkringar, skola etc. själva och kan man inte det - tough luck! Säg detta och låt folk rösta om det sen.

Jag gillar också Lena Andersson. Hon kommer alltid med helt oväntade infallsvinklar på saker och ting. En som alltid tänker "utanför lådan" om man så vill. (lyssna gärna på när hon sommarpratar och totalsågar Jesus. Det finns i arkivet). Men! Här har hon nog ramlat lite väl långt utanför lådan. Istället för att jämföra livmödrar med nationsgränser, så borde hon jämfört gökungar och flugsnappare.

¹⁸ <http://avpixlat.info/2012/10/21/migration-over-en-landsgrans-contra-via-en-livmoder/#more-37281>